

לך יפה ולך נאה. לך יעשי לי שליחות אחת לבר יוחאי, במקום שהוא שם.

הסתובבה אותה היונה ועמדה לפניו. כתב פתק אחד, ואמר מה שאמר. ועמדה היונה ולקחה אותו בפיה, והלכה אל רבי שמעון, ושמה אותו בכנפיה. הסתכל באותו הפתק ובכה, הוא ורבי אלעזר בנו, ואמר: אני בוכה על הפרדה מן החברים, ואני בוכה על הדברים הללו שלא התגלו להם, מה יעשו הדורות האחרונים אם ישגוהו בזה? בינתיים בא אליהו, זכור לטוב, ורואה שבוכה. אמר, הייתי מזמן לשליחות אחרת כעת, והקדוש ברוך הוא שלח אותי לשכך את דמעוֹתֶיךָ. אי רבי, אי רבי, לא היה צריך כעת לגלות לצדיקים הדברים הללו.

אבל כך אמר הקדוש ברוך הוא: בקללות הראשונות יש שלשים ושנים פסוקים, וככל כנגד דרכי התורה. בקללות האחרונות יש בהן חמשים ושלושה פסוקים, כנגד פרשיות ודרכי התורה.

בגלות ראשונה של בית ראשון עברו ישראל אותם שבילים נסתרים של הסתר, התגלה חטאם, והתגלה קצם, והנחמה וההבטחה שלהם. בגלות האחרונה של בית שני עברו ישראל חמשים ושלוש פרשיות ודרכים שנגלו, נסתם חטאם ונסתר קצם, ולא כתוב בהם הבטחות ונחמות.

בינתיים עברה רוח אחת והפרידה אותם, ועלה אליהו בתוך גלגל של אש, ונשאר רבי שמעון, ובכה ונדרם על פתח המערה. בינתיים בא אליהו, זכור לטוב, ואמר: קום רבי שמעון והתעורר משנתך. אשרי חלקך, שהקדוש

נאה, זיל ועבד לי שליחותא חדא לבר יוחאי, באֵתֵר דאיהו תמן.

אסתחרא ההוא שפנינא וקמת קמיה. כתב פתקא חדא, ואמר מה דאמר. וקמת שפנינא ונטלת בפומיה, ואזלת לגביה דרבי שמעון, ושוויאת ליה בכנפא. אסתכל בההוא פתקא, ובכה, הוא ורבי אלעזר בריה. ואמר, בכינא על פרישותנא מן חבריא, ובכינא על מלין אלין, דלא אתגליין להו, מה יעבדון דרי בתראי, אי ישגוהון בהאי.

אדהכי, אתא אליהו זכור לטוב, חמי דבכי, אמר בשליחותא אחרא הוינא זמין, השתא, ושרני קודשא בריך הוא לשככא דמעין. אי רבי, אי רבי, לא הוה אצטריך השתא לגלגא לצדיקיא מלין אלין.

אבל כך אמר קודשא בריך הוא, בקללות קדמאין אית תלתין ותריין קראי, וכלהו לקביל שבילי דאורייתא. בקללות בתראי אית בהו חמשיין ותלת קראי, לקביל פרשיין ואורחין דאורייתא.

בגלות קדמאה דבית ראשון, עברו ישראל אינון שבילין סתימין דסתרא, אתגלי חובייהו, ואתגלי קיצא דילהון, ונחמתא ואבטחותא דילהון. בגלות בתראה דבית שני, עברו ישראל חמשיין ותלת פרשיות ואורחין דאתגליין, אסתים חובייהו, ואסתים קיציייהו, ולא כתיב בהו הבטחות ונחמות (דף עג ע"ב).

אדהכי, עבר חד רוחא, ואפריש לון, וסליק אליהו גו גלגלא דנורא, ואשתאר רבי שמעון, ובכי, ואדמוך אפיתחא דמערתא. אדהכי, אתא אליהו זכור לטוב, אמר, קום רבי שמעון אתער משנתך, זפאה חולקך, דקודשא בריך הוא בעי ביקרך. כל הבטחות